

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบของการเสนอภาพกับระดับผลลัพธ์ทางการเรียน ที่มีต่อการสร้างนิสัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ครั้งนี้ ใช้วิธีเมียนวิธีเชิงทดลอง (Experimental Method) และเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนได้รับประโยชน์ดังที่คาดว่าจะได้รับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๙ โรงเรียนอนุบาลพนบุรี อ่าเภอเมือง จังหวัดพนบุรี ที่อยู่ในช่วงอายุประมาณ ๑๐-๑๑ ปี ไม่จำกัดเพศชายหรือหญิง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) จำนวน ๑๒๐ คน จากทั้งหมด ๒๓๙ คน เริ่มต้นจากจำนวนประชากร ๒๓๙ คน ได้แบ่งกลุ่มตามระดับผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน ในภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๙ ออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ โดยยึดถือเอาตำแหน่งเบอร์เซ็นไอล์ เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง คือ กลุ่มระดับผลลัพธ์ทางการเรียนสูงได้แก่ นักเรียนที่ได้คะแนนที่อยู่ในช่วงตำแหน่งเบอร์เซ็นไอล์ที่ ๖๕ ขึ้นไป และกลุ่มระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำได้แก่ นักเรียนที่ได้คะแนนที่อยู่ในช่วงตำแหน่งเบอร์เซ็นไอล์ที่ ๓๕ ลงมา ดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรจำแนกตามระดับผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนน	เบอร์ชีนไตร์	จำนวน
สูง	84 - 95	65 ขึ้นไป	86
ต่ำ	55 - 78	35 ลงมา	82
รวม			168

จากนี้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย นักเรียนแต่ละประเภทจากห้องสองประเภท
ออกมาระยะละ 60 คน และสุ่มตัวอย่างแบบง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งนักเรียนแต่ละ
ประเภทออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน ดังนั้นจะได้กลุ่มทดลองห้องสีน้ำเงิน 4 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน
และทำการสุ่มรูปแบบของการเสนอภาพในการเรียนในห้อง 2 รูปแบบ คือการเสนอภาพแบบ
ทีละภาพตามลำดับ กับการเสนอภาพแบบหลายภาพพร้อมกัน ให้แต่ละกลุ่มในแต่ละประเภท
(Random Assignment Treatment) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนและรูปแบบ
การเสนอภาพ

ระดับผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน	รูปแบบการเสนอภาพ			รวม
	แบบหลายภาพพร้อมกัน	แบบทีละภาพตามลำดับ		
สูง	30	30		60
ต่ำ	30	30		60
รวม	60	60		120

เพื่อให้มั่นใจว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนสูง และระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันจริง จึงนำค่าคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองประเภท มาเปรียบเทียบกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5,069.99	1	5,069.99	333.20*
ภายในกลุ่ม	1,795.48	118	15.22	
รวมทั้งหมด	6,865.47	119		

* $P < .01$

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าผลลัพธ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนสูง และระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{1,118} = 6.86$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนสูงและระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวม

ข้อมูล ดังนี้

1. สื่อการสอนในทัศน์ 10 ม ในทัศน์ เกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวที่นักเรียนเคยพบเห็น
จัดสร้างเป็นสไลด์ ภาพลายเส้นสีดำบนพื้นสีขาวขนาด 2×2 นิ้ว โดยภาพสไลด์ที่ใช้สอนใน
แต่ละมในทัศน์ จะประกอบด้วยภาพ 5 ภาพ แบ่งเป็นภาพตัวอย่างทางบวกของมในทัศน์ ซึ่งมี
อักษร 1 ตัวอักษร แสดงประเภทของมในทัศน์นั้น ๆ กำกับอยู่ใต้ภาพจำนวน 3 ภาพ และ
ภาพตัวอย่างทางลบ ซึ่งปราศจากตัวอักษรแสดงประเภทของมในทัศน์นั้น ๆ กำกับจำนวน 2
ภาพ ดังนั้นจำนวนภาพทั้งหมดที่ใช้สอนทั้ง 10 ม ในทัศน์มี 50 ภาพ โดยทุก ๆ ม ในทัศน์เสนอ
ภาพตัวอย่างภาพแรกเป็นภาพตัวอย่างทางบวกเสมอ และ 4 ภาพที่ตามมาใช้วิธีสุ่มลำดับภาพ

ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ใช้ภาพสไลด์ที่มีลักษณะของภาพและการ
จัดลำดับเหมือนกันทุกประการ เพียงแต่เปลี่ยนวิธีการเสนอภาพสไลด์แก่กลุ่มทดลองแตกต่าง
กันใน 2 รูปแบบคือ

1.1 ใช้วิธีการเสนอภาพสไลด์ในแต่ละม ในทัศน์ ให้ปรากฏจนจดจำภาพ
ต่อเนื่องกันด้วยเครื่องฉาย 1 เครื่อง ทั้งกลุ่มที่มีระดับผลลัมภุธีทางการเรียนสูงและต่ำ
ตามที่กำหนดไว้

1.2 ใช้วิธีการเสนอภาพสไลด์ในแต่ละม ในทัศน์ ให้ปรากฏจนจดจำภาพ
พร้อมกัน เรียงตามลำดับจากช้ายไปข้าวตัวโดยเครื่องฉาย 5 เครื่อง ทั้งกลุ่มที่มีระดับผลลัมภุธี
ทางการเรียนสูงและต่ำตามที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือทดสอบความสามารถในการสร้างม ในทัศน์ เป็นภาพสไลด์ลายเส้น
สีดำบนพื้นสีขาว ขนาด 2×2 นิ้ว โดยภาพสุดที่ใช้ทดสอบนี้แบ่งเป็นภาพตัวอย่างทางบวกและ
ทางลบของแต่ละม ในทัศน์อย่างละ 5 ภาพ แต่ละภาพไม่มีอักษรแสดงประเภทของม ในทัศน์
กำกับ และเป็นภาพที่ไม่ซ้ำกับภาพที่ใช้สอน ดังนั้นแต่ละม ในทัศน์จะมีภาพทดสอบ 10 ภาพ
รวมทั้ง 10 ม ในทัศน์จะมีภาพสไลด์ทดสอบทั้งสิ้น 100 ภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด เมื่อสร้างเสร็จแล้ว ได้นำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่มีสภาพคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มที่ 4 โรงเรียนเมืองใหม่ (ชลอราษฎร์รังสฤษฎา) อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2529 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเห็นเกี่ยวกับความชัดเจนของภาพ ขนาดของภาพ และตัวอักษร ประสิทธิภาพในการสื่อความหมายของภาพ เวลาที่ใช้ในการเสนอภาพที่ใช้สอน ที่ละภาพ ๆ ละ 10 วินาที และการเสนอพร้อมกันทั้ง 5 ภาพเป็นเวลา 50 วินาที ตลอดจน เวลาที่ใช้ในการเสนอภาพทดสอบการสร้างมโนทัศน์ภาพละ 10 วินาที ผลการทดลองเบื้องต้น พบว่า มีมโนทัศน์ 2 มในมโนทัศน์ที่ใช้สอนง่ายเกินไป นักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ โดยได้รับคะแนนสูง และมีความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ดังกล่าวแต่ละมโนทัศน์อย่างมาก ภาพที่ใช้ในการสอนมโนทัศน์และทดสอบการสร้างมโนทัศน์ 7 ภาพ ยังสื่อความหมายได้ไม่คืนนัก เวลาที่ใช้ในการเสนอภาพที่ใช้สอนที่ละภาพ ๆ ละ 10 วินาที และการเสนอทั้ง 5 ภาพพร้อมกัน เป็นเวลา 50 วินาที และเวลาที่ใช้ในการเสนอภาพทดสอบภาพละ 10 วินาทีนั้นนานเกินไป ส่วนประเด็นอื่น ๆ เหมาะสมดีแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อบกพร่องที่พบ มาปรับปรุงเครื่องมือ ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมสมกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนนำไปใช้ทดลองในสถานการณ์จริง โดยเปลี่ยนภาพชุดการสอนและทดสอบ 2 มในมโนทัศน์ที่ง่ายเกินไปใหม่จำนวน 30 ภาพ เพื่อให้มีระดับความยากและอ่านใจจำแนกสูงขึ้น ปรับปรุงภาพที่ใช้สอนและทดสอบ 7 ภาพ ที่บกพร่อง ให้สามารถสื่อความหมายได้ดีขึ้น กำหนดเวลาในการเสนอภาพใหม่ คือ เวลาที่ใช้ในการเสนอภาพที่ใช้สอนและทดสอบที่ละภาพ ๆ ละ 7 วินาที ส่วนการเสนอภาพที่ใช้สอนแบบพร้อมกัน 5 ภาพ ใช้เวลา 35 วินาที ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเสนอภาพให้คนปกติมองภาพและสามารถจำได้ (Simon 1979 : 68-89)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในการทดลอง

1.1 จัดท้องถ่ายภาพโดยรอบของฝ่าย เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาลัยครุ เทพศาสตร์ จังหวัดลพบุรี เป็นสถานที่ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ประมาณครั้งละ 30 คน โดยจัดตั้ง เครื่องฉายสไลด์ที่มีระบบควบคุมการฉายแบบอัตโนมัติ จำนวน 6 เครื่อง ไว้ด้านหลังของ ห้อง และจัดเก้าอี้ให้ทุกคนมองเห็นภาพบนจอโดยไม่บังกัน ให้แคล้วหน้าห่างจากจอ 8 ฟุต

และถ้าหลังสุดห่างจากจ่อไม่เกิน 24 ชั่วโมง จอที่ใช้เป็นผนังติดสีขาวขนาด 13×20 ฟุต
ควบคุมระบบการถ่ายเทอากาศด้วยพัดลมเพดาน ๔ ตัว และใช้เวลาทดลองในช่วงเช้า
เช่นเดียวกัน คือ เวลา ๙.๐๐-๙.๓๐ น. ทั้งนี้เพื่อขัดตัวแปรเกี่ยวกับเวลาที่ค้างกัน ซึ่งอาจ
มีผลต่อความสามารถในการสร้างมโนทัศน์

1.2 จัดเตรียมกระดาษคำตอบและปากกาให้เพียงพอ กับจำนวนผู้รับการทดลอง

1.3 จัดเตรียมนาฬิกาจับเวลา ๑ เวือน

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ใน การทดลองนี้ ทำการทดลองเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ ๓๐ คน ตาม
ลักษณะกลุ่มการทดลอง ๔ กลุ่ม กลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มจะได้เรียนในทัศน์ที่กำหนดให้ทั้ง ๑๐
มในทัศน์ ม ในทัศน์ละ ๕ ภาพ รวมทั้งสิ้น ๕๐ ภาพ ใช้เวลาเรียนในทัศน์ละ ๓๕ วินาที
เหมือนกันทุกประการ แต่ต่างกันเฉพาะวิธีการเสนอภาพสไลด์เท่านั้น คือ

2.1.1 กลุ่มที่เรียนในทัศน์จากการวิธีการเสนอแบบทีละภาพตามลำดับ
จะได้ดูภาพที่ฉายบนจอทีละภาพ ภาพละ ๗ วินาทีต่อเนื่องกันไป โดยภาพที่ปรากฏจะเป็น
ภาพในแนวนอน ขนาด 2.6×4 ฟุต

2.1.2 กลุ่มที่เรียนในทัศน์จากการวิธีการเสนอภาพทีละหลายภาพ
พร้อมกัน จะได้ดูภาพที่ฉายบนจอครึ่งละ ๕ ภาพ เรียงตามลำดับจากซ้ายไปขวาพร้อม ๆ กัน
และทั้ง ๕ ภาพนี้ใช้เวลาเสนอ ๓๕ วินาที โดยภาพที่ปรากฏจะแต่ละภาพเป็นภาพในแนวนอน
ขนาด 2.6×4 ฟุต

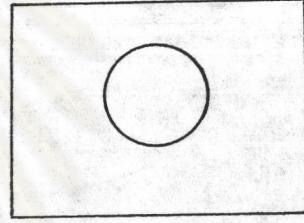
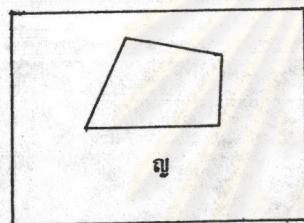
2.2 การดำเนินการทดลองกระทำโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยดำเนินการวิจัย

2.3 เริ่มดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่นั่งตามใจชอบ แล้ว
แจกรายการคำตอบและปากกาให้กับผู้รับการทดลองทุกคน

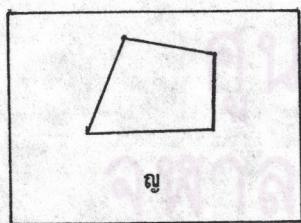
2.4 ผู้วิจัยซึ่งถึงเงื่อนไขวิธีการที่จะทำการทดลอง รวมทั้งกิจกรรมที่
ผู้เข้ารับการทดลองจะต้องทำตามที่จัดไว้ พร้อมทั้งสาธิตวิธีการทั้งหมดให้ผู้เข้ารับการทดลอง
เข้าใจ เมื่อทุกคนเข้าใจดีแล้วก็ทำการทดลองตามแบบวิจัยที่กำหนดไว้

2.5 รายละเอียดในการทดลองแต่ละนิ้วทัศน์ ซึ่งจะดำเนินการท่านองเดียวกัน มีดังนี้

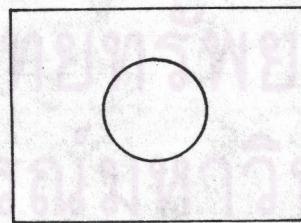
2.5.1 ผู้รับการทดลองได้รับคำนอกร่วมกับ จะมีการเสนอภาพลายเส้นของสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวให้ดู ภาพที่เสนอให้ดู บางภาพจะจัดอยู่ในกลุ่มของ “ ” (ผู้วิจัยบอกชื่อตัวอักษรที่แสดงประเภทในทัศน์) โดยจะมีตัวอักษรนั้น ๆ กำกับไว้ให้ภาพ และบางภาพจะไม่ใช่ “ ” (ผู้วิจัยบอกชื่อตัวอักษรที่แสดงประเภทของมในทัศน์นั้น) ก็จะไม่มีตัวอักษรกำกับไว้ ตัวอย่างเช่น

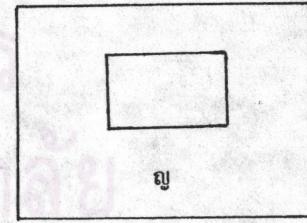
2.5.2 ทำการเสนอภาพในกระบวนการสอน โดยเสนอภาพตัวอย่างทางบวกของมในทัศน์คั่งกล่าวให้ดู 3 ภาพ ภาพตัวอย่างทางลบ 2 ภาพรวม 5 ภาพ นำเสนอด้วยการสุ่มลำดับภาพ แต่กำหนดให้ภาพตัวอย่างแรกของแต่ละนิ้วทัศน์เป็นภาพตัวอย่างทางบวกเสมอ ตัวอย่างเช่น

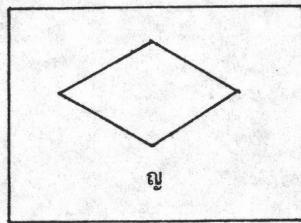
(1)

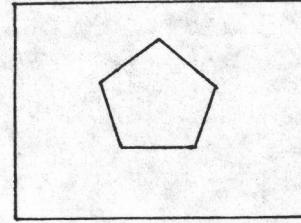
(2)

(3)

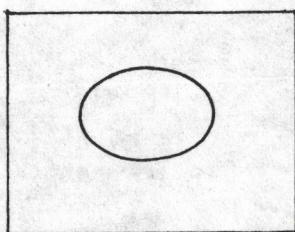

(4)

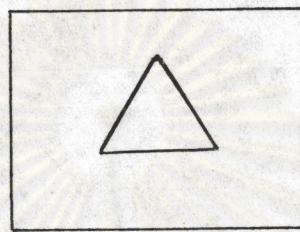

(5)

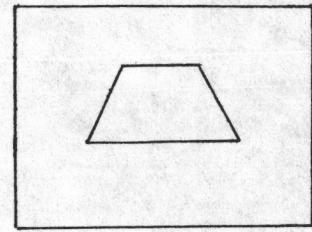
2.5.3 เมื่อผู้เรียนดูภาพในกระบวนการสอนมในทศนั้น ๆ เสร็จแล้ว
จึงทำการทดสอบทันที โดยเสนอภาพทดสอบประกอบด้วยภาพตัวอย่างทางบวก 5 ภาพ
ภาพตัวอย่างทางลบ 5 ภาพ คละกันไป ตัวอย่างเช่น

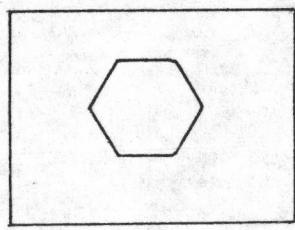
(1)x

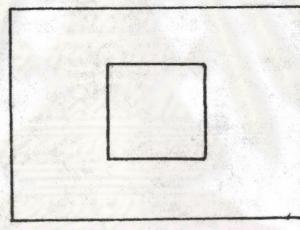
(2)x

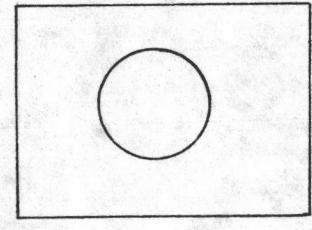
(3)✓

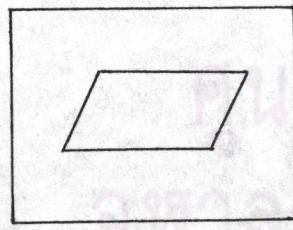
(4)x

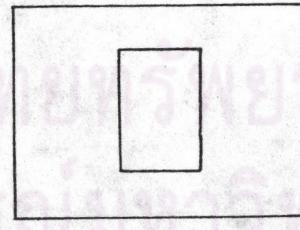
(5)✓

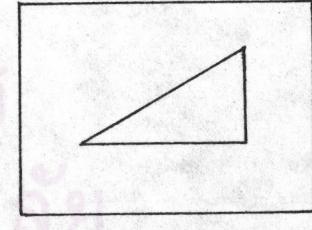
(6)x

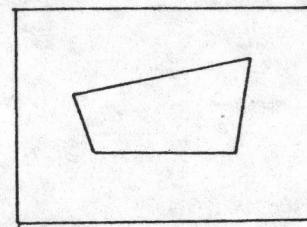
(7)✓

(8)✓

(9)x

(10)✓

โดยนิ่งเสนอทีละภาค ภาคละ 7 วินาที ดังนั้นจะใช้เวลา 1 นาที 10 วินาที ในการเสนอภาพทดสอบแต่ละมุนในทัศน์ รวมเวลาทั้งสิ้นที่ใช้ในการเรียนในทัศน์และทดสอบ 17.5 นาที

ในการดูภาพชุดทดสอบแต่ละภาค ให้ผู้เรียนระบุให้ถูกต้องว่าภาพใด เป็นภาพตัวอย่างทางบวก และภาพใด เป็นภาพตัวอย่างทางลบของมุนในทัศน์ นั้น ๆ โดยตอบลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ กระดาษคำตอบจะมีช่องซึ่งมีเลขที่กำกับสำหรับไว้ทำเครื่องหมายลงไป กล่าวคือ ถ้าคิดว่าภาพใด เป็นภาพตัวอย่างของมุนในทัศน์ที่กำลังเรียนให้ทำเครื่องหมาย ✓ แต่ถ้าหากคิดว่าไม่ใช่ภาพตัวอย่างให้ทำเครื่องหมาย X ลงไป

2.5.4 เมื่อผู้รับการทดลองเรียนมุนในทัศน์ครบ 10 ม ในทัศน์

ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้รับการทดลองที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และขอให้เก็บเรื่องที่ทำการทดลองไว้เป็นความลับ หันมาเพื่อมีให้เกิดความคลาดเคลื่อนเมื่อนำไปทดลองกับผู้รับการทดลองก่ออุบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้ ถ้านักเรียนกำหนดอย่าง "✓" ในภาพที่เป็นตัวอย่างของมุนในทัศน์และเครื่องหมาย "X" ในภาพที่ไม่เป็นตัวอย่างของมุนในทัศน์ ให้ข้อละ 1 คะแนน แต่ถ้ากำหนดอย่าง "✓" ในภาพที่ไม่เป็นตัวอย่างของมุนในทัศน์ และเครื่องหมาย "X" ในภาพที่เป็นตัวอย่างของมุนในทัศน์ หรือไม่กำหนดอย่างใด ๆ เลย ให้ 0 คะแนน

ผู้รับการทดลองจะถูกทดสอบด้วยภาพสไลด์ ทดสอบทั้ง 10 ม ในทัศน์ ๆ ละ 10 ภาพ รวม 100 ภาพ ดังนั้นผู้รับการทดลองแต่ละคน มีโอกาสได้คะแนนรวมตั้งแต่ 0 - 100 คะแนน ซึ่งคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้ใช้เป็นข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวมรวมได้ นำมาวิเคราะห์ด้วยระบบเบียนวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ส่วนเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอกซ์ (SPSS-X) ประมาณผล และขณะเดียวกัน

เพื่อเป็นการทดสอบความตรง (Validity) ของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยตนเอง แล้วนำผลมาตรวจสอบกับที่ได้จากการประมวลผลของคอมพิวเตอร์ ปรากฏว่าได้ผลลูกต้องตรงกัน (ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก จ และ ฉ) ซึ่งระเบียบวิธีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ประจำง กรรมสูตร 2525 : 80-81)

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two-Way Analysis of Variance) โดยออกแบบการวิจัยเป็น 2×2 (2×2 Factorial Design) ซึ่งตัวประกอบที่ทึ่งคือ รูปแบบการเสนอภาพแบบที่ละภาพตามลำดับและแบบหลายภาพพร้อมกัน ตัวประกอบที่สองคือ ระดับผลลัพธ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

หากพบว่ามีนัยสำคัญตั้งผลการทดลองหลักและปฏิสัมพันธ์ (Main Effects and Interaction) จะนำค่าเฉลี่ย (cell means) เสนอเป็นกราฟแบบเส้นตรงเปรียบเทียบ เพื่อแสดงลักษณะความเป็นไปได้ของปฏิสัมพันธ์ (Possible Interaction) และจะทดสอบผลที่เกิดขึ้นของแต่ละองค์ประกอบในระดับต่าง ๆ (Test of Simple Main Effects) เพื่อถูกว่า ผลของรูปแบบการเสนอภาพมีปฏิสัมพันธ์กับระดับผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนในลักษณะใดบ้าง (อาท วัฒนสิน 2526 : 5-6)